VOLEČÁK

ROČENKA OBECNÍHO ÚŘADU VOLEČ

2018 4

OBSAH

2 Informace z radnice
6 Zlaté svatby
Voleč – velice známá obec
7 Mladí hasiči SDH Voleč
8 Hasiči
9 Myslivci
10 Významná čísla...
11 ... v obci Voleč
12 Nohejbalový klub
13 Odpady
14 MDŽ
15 Obecní výlet
16 Brambory za Volčí
Poslední volečská šlapka
Společenská kronika
17 Odkud se vzali mikuláš, andělé a čerti?
18 Slovo závěrem
Prekmurska gibanica
Křížovka o šampus
19 12. ročník PTP
Kde to kurňa je?
20 Život ve Volči mezi dvěma válkami

Voleč, 7. 1. 2018 v 7 hodin ráno

INFORMACE Z RADNICE

Vážení a milí spoluobčané, vážení a milí čtenáři,
v rukou držíte již čtvrté vydání obecního zpravodaje Volečák. Věřím, že jeho kvalita ve Vašich očích stále roste a při jeho čtení se dobře pobavíte a dozvíte se „novinky z radnice", o které s Vámi chceme podělit.

Skončilo volební období 2014–2018, dovolte mi v úvodu trochu bilancovat. Nejprve bych ráda poděkovala všem, kteří v uvedeném období zastávali jakoukoli funkci v zastupitelstvu obce, pracovali o pro obecní úřad, či se jinak podíleli na chodu obce. Je to křehké soukolí, pokud vypadne jeden článek, okamžitě se to projeví i na Vašem pohodlí, komfortu. Jako příklad za všechny uvedu náhlé onemocnění pana Sirůčka ve chvíli, kdy vloni opravdu začalo sněžit. Za rychlý a kvalitní záskok děkuji panu Mrštíkovi z Rohovládové Bělé. A takových problémů je několik do roka. Přeji novému zastupitelstvu a staronovému obecnímu úřadu hodně štěstí při řešení obecních záležitostí, úspěch při dosahování vytyčených cílů a realizaci plánů.

Po konci volebního období se nabízí na tomto místě zrekapitulovat úspěchy a neúspěchy posledních čtyř let, plnění předvolebních slibů. Náš program byl rozdělen do šesti kapitol.

1. Finance a rozpočet - snaha o přehledné financování a získání co nejvíce dotací.

V krátkosti, přehledné financování je nutností určenou zákonem, každý rozpočet a každé rozpočtové opatření je nutné zveřejňovat na úřední desce a to jak fyzické, tak s dálkovým přístupem. Neboť fyzická úřední deska má omezenou kapacitu, v některých případech je zveřejněn pouze odkaz na informaci umístěnou na elektronické úřední desce.

Za největší úspěch předchozího zastupitelstva považuji stavbu cesty od benzínové pumpy k nové výstavbě. Dosáhli jsme toho za pomoci dotace MMR, která byla v roce 2016 poprvé udělována i na stavbu místních komunikací, ne pouze na opravu povrchu. Dotace byla ve výši 50% celkové částky. Každoročně žádáme o dotace Pardubický kraj z programu obnovy venkova, díky těmto dotacím byly zrekonstruovány chodníky v jižní části obce. Letos nás v pokračování obnovy chodníků zastavila možnost zbudování splaškové kanalizace a ČOV, detailnější popis problematiky bude na jiném místě. Plánovaná oprava v severní části bude koordinovaná se zhotovitelem kanalizace a bude obsahovat přípravu na kanalizační přípojky. Obsáhlejší projekt a rovněž využití dotaci MMR byla i obnova dětských hřišť na třech tradičních místech v obci. Zde byla výstavba dotovaná 75%. Dále jsou každoročně čerpány dotace pro SDH.

2. Informovanost občanů - Zasedání zastupitelstva jsou veřejná, ne vždy je však účast úměrná důležitosti projednávaných bodů. Snažíme se zveřejňovat důležité informace na webových stránkách, přiznám se, že výsledek by mohl být obsažnější. Zveřejňovali jsme zápisy ze zasedání zastupitelstva, bohužel díky GDPR je nyní nutné všechny citlivé informace anonymizovat a tím je zveřejňování problematičtější a mnohdy tím ztrácí původní smysl a to transparentnost úřadu. Zápisy z jednání jsou stále k dispozici na obecním úřadě. Náhradou by mohla být krátká zpráva o projednávané problematice a schválených usneseních. Zveřejňovat více informací na webu brzdí fakt, že ne všichni mají přístup k internetu a starší (nemusí být pravidlem) ročníky jsou znevýhodněny. O akcích informujeme na webových stránkách obce, Facebooku, obecním rozhlasem. Jednou ročně vychází zpravodaj, kde se snažíme objasnit naše záměry a důvody našich rozhodnutí. Samozřejmě funguje schránka na náměty, problémy i protesty spoluobčanů v čekárně, můžete nám poslat e-mail, určitě

odpovíme. Mapová aplikace, o které s oblibou hovořím a píšu, je dostupná z obecních webových stránek a obsahuje důležité informace jak pro veřejnost, tak pro obecní úřad. Naleznete katastrální mapy s možností jednoduchého nahlédnutí do katastru nemovitostí, jsou zde vrstvy s inženýrskými sítěmi, územní plán, BPEJ, klasifikace pozemků a budov, věcná břemena.

3. Infrastruktura - Infrastruktura je úzce spojená s financováním a dotacemi. Oprava chodníku, výstavba místní komunikace, kanalizace, to vše se odvíjí od dosažených dotací. Prostředky, kterými obec disponuje, nejsou dostačující na realizaci velkých projektů. V posledním zpravodaji jsem Vás informovala o dostavbě vodovodu v severní části obce. V současné době je vypracován projekt, máme stavební povolení, předběžně je domluvená spolupráce a spoluinvestorství s VAK Pardubice, pokud budeme mít dostatek finančních prostředků, je možné s výstavbou začít společně s kanalizací. V dlouhodobém plánu je uvažováno i s modernizací rozhlasu a rekonstrukcí veřejného osvětlení.

4. Kultura a společenský život - Naším největším přáním bylo zapojit co nejvíce obyvatel do společenského dění. Očekávání bylo velkorysejší, než skutečnost. Přesto vzniklo množství nových akcí a až na výjimky byly zachovány tradiční. Za všechny budu jmenovat dýňování a drakiádu pro děti, vánoční prodejní výstavu, workshopy s paní Špásovou a Strnadovou, první taneční ve Volči, tradice volečské pouti, každoroční zájezdy do pardubického divadla a v neposlední řadě pravidelné milé setkání aktivních seniorů s krycím názvem Zpívánky. Oblíbené výlety jsou obnovené s novým rozmachem do okolních států.

5. Péče o vzhled obce a zeleň - Začali jsme poměrně aktivně s výsadbou nových keřů, plány byly velkolepé. V prvním čísle Volečáku jsem psala o našem záměru zaměstnat několik pracovníků na veřejně prospěšné práce, se mzdou dotovanou státem. Bohužel pro obecní úřad je v okolí vysoká zaměstnanost a sehnat na úřadu práce kvalitní sílu je téměř zázrak. My měli štěstí pouze jednou za celé čtyři roky. Bez pravidelné péče o nově vysazenou zeleň, může být výsadba zatím zbytečnou investicí. Šanci na změnu přinese zřejmě až zhotovení kanalizace a pracovní síla na plný úvazek, která bude udržovat kanalizaci, čističku a potažmo i obecní zeleň.

6. Odpadové hospodářství - V létě jsme byli se synem v Dinoparku v Liberci, zde byl průřez vývoje naší planety, začínal prvohorami, po době kamenné a bronzové následovala doba odpadová. Lidstvo chrlí odpad za odpadem a je to možná největší problém naší současnosti. Je to hlavně záležitost třetího světa, kde nechápou, že plasty se nerozloží, ale svoji zodpovědnost musíme přijmout i my. Každý musí být zodpovědný za své odpady. V příštích letech budou razantně navýšeny poplatky za skládkování, kde nepomůže hlava, pomůže kapsa. Pokud si lidé sami neuvědomí, že nelze do nekonečna plýtvat zdroji a zahlcovat planetu přebytečným zbožím, které za pár měsíců, v lepším případě let, vyhodí, neuvědomí si, že udržitelný rozvoj není jen prázdné slovo, bude nutné „vychovávat“ pomocí zvýšených nákladů na energeticky náročné, neekologické chování. Česká republika se zavázala v roce 2024 třídit 60% komunálních odpadů, v roce 2032 skládkovat pouze 10%, vše ostatní energeticky, případně materiálově využít. I z tohoto důvodu jsme požádali o dotaci na zpracování biologických odpadů pomocí kompostéru a také o kontejner na oblečení. Tento rok jsme využili celoplošnou opravu silnice z Volče do Rohovládové Bělé a k úpravě povrchu sběrného dvora za stodolou jsme využili frezink z této silnice, čímž jsme ušetřili nemalé prostředky. Všechny kontejnery se přestěhují do tohoto sběrného dvora v okamžiku, kdy bude hotová příjezdová cesta. Bohužel jsme se rozhodli stavět v době konjunktury, kdy poptávka po stavebních pracích převyšuje nabídku. Ve sběrném dvoře budou umístěny kontejnery na barevné i čiré sklo, na papír, na kov, na použitý jedlý olej, na textil.

Kanalizace

Mezi řešení odpadu patří samozřejmě i splašková kanalizace. Na konci minulého roku jsem psala, že zvažujeme žádost o dotaci na tuto kanalizaci a to vzhledem k tomu, že se podstatně změnily podmínky udělování dotací, podmínky výpočtu stočného, zařazení přípojek mezi uznatelné náklady. Po jednáních s projektantem, s administrátory žádosti o dotaci a po úpravách projektu jsme podali žádost o dotaci na státní fond životního prostředí, SFŽP z toho důvodu, že více nákladů je zde uznáváno jako způsobilé a také protože ekvivalent na obyvatele (EO) je 90 000,– Kč oproti dotacím z ministerstva zemědělství, kde je EO pouze 80 000,– Kč. EO je částka, která se vypočítá prostým rozdělením celkových nákladů na hlavní řady splaškové kanalizace na jednotlivé trvale žijící obyvatele. Navrhovaný systém gravitační kanalizace je i díky členitosti terénu poměrně nákladný, je využita pouze jedna přečerpávací stanice. V době, kdy vznikal projekt, uznávalo ministerstvo životního prostředí EO až 120 tis. Kč. My jsme se od roku 2015 snažili náklady na stavbu co nejvíce snížit a úpravou projektu se podařilo splnit podmínky fondu a snížit EO na částku, která nás automaticky nevyřadila z možného poskytnutí dotace. V létě nám byla dotace přidělena, rozběhlo se výběrové řízení na dodavatele. Výběrové řízení mělo nastavená tvrdá pravidla pro kvalifikaci i pro reference, abychom předešli možným komplikacím, které nejsou výjimkou v případě, kdy jediným výběrovým kritériem je cena. Přihlásilo se pouze pět uchazečů, otevírání obálek proběhlo 16. října 2018, vítězem se stalo Sdružení pro Volec: T4 Building s.r.o., VHS CZ, s.r.o. a Stavoka Kosice a.s. s nejnižší nabídnutou cenou 67,8 mil. Kč. V současné době probíhá jednání se zhotovitelem a technickým dozorem investora, projektování přípojek a pravděpodobně v druhém čtvrtletí roku 2019 bude zahájena výstavba. Čistírna odpadních vod bude umístěna v jižní části obce a stavba začne od čistírny a bude pokračovat proti směru toku. Také z tohoto důvodu jsme odložili rekonstrukci chodníku v severní části obce a jednáme o souslednosti a předpřípravě mezi zhotovitelem chodníku a zhotovitelem kanalizace. O konečné ceně kanalizace se stále jedná, požadovali jsme ještě drobné změny projektu, aby se cena co nejvíce poníží. Ve chvíli kdy budeme znát všechny parametry, rozhodne zastupitelstvo o připojovacím poplatku a stočném.

Tolik krátké zhodnocení posledních čtyř let. Budeme rádi, pokud nám budete sdělovat Vaše názory, náměty, připomínky. Využijte k tomu všechny nabízené možnosti. Děkujeme.

Závěrem Vám všem chci popřát krásné, klidné a radostné prožití vánočních svátků a do nového roku mnoho osobních i profesních úspěchů, splnění snů i předsevzetí.

Volečská pouť, IV. sraz rodáků a oslavy stého výročí vzniku republiky

Tento rok je zvláště významný, a to pro Českou republiku i pro Voleč, stoleté výročí vzniku samostatného Československa, mnohá další slavná i problematická kulatá výročí. I Voleč má osmičku v důležitém letopočtu, první doložená zmínka o Volči je z roku 1398, letos slavíme 620 let od prvního zápisu v církevních záznamech. Před dvaceti lety při oslavě 600 let byl III. sraz rodáků, při 100. výročí založení hasičského sboru v roce 1985 byl II. a při oslavě 75 let základní školy ve Volči v roce 1973 byl ten první sraz. Měli jsme tedy na co navazovat a doufám, že se nám to podařilo. Volba termínu tradičně padla na nejbližší sobotu od svátku Petra a Pavla, letos 30. června. Svou vzácnou návštěvou nás poctila místopředsedkyně Senátu PČR paní Miluše Horská, pronesla krátkou zdravici a zúčastnila se spolu s námi úvodního průvodu obcí. Pro tuto akci jsme připravili bohatý a doufám, že i zajímavý program, vystoupily mažoretky z Olešnice, dvě dechové hudby, zábavná show pro děti, skupina Alibi, Kamil Emanuel Gott a byl zde i doprovodný program. Děti měly k dispozici pouťové atrakce, přijel klub veteránů Přelouč, myslivci představili dravé ptáky, včelaři vystavovali mimo jiné funkční úl

s průhlednou stěnou, mladí hasiči předvedli své umění. Přípravy akce se zúčastnily všechny volečské spolky, hasiči, včelaři, myslivci, za což jim patří velký dík. V kulturní místnosti byla výstava starých dokumentů, kopie na 300 let starých zápisů z urbářských knih, výroky soudů, byly nám zapůjčeny i osobní dokumenty jako je výuční list, legionářská knížka, pracovní knížka a nesčetně foto-grafií. Velký úspěch měla výstava fotografii, připravená panem Kroupou, na níž byly zachyceny změny v průběhu let u stavení, ulic i zákoutí. K nahlédnutí byly připraveny staré kroniky, fotoalba, první ze sedmdesátých let minulého století. Podařilo se s účastí obce zrestaurovat a přepsat do digitální formy film z roku 1973, zachycující obec a oslavu 75 let zdejší obecní školy. Vzácným hostem, který přijal naše pozvání, byl pan učitel Josef Liška, který na zdejší škole prožil celých 20 let.

Ještě jednou chci poděkovat za pomoc s přípravou a realizací volečské pouti všem zúčastněným, pořadatelům a všem, kteří zajišťovali občerstvení.

Udílení čestného občanství

Při příležitosti stého výročí vzniku Československé republiky a 620 výročí první historicky doložené zmínky o Volči bylo zastupitelstvu obce doporučeno udělit několik čestných občanství. Chtěli jsme tím ocenit snahu a práci těch, kteří ač nejsou Volečáky, věnují svůj volný čas a úsilí obci, přispívají k jejímu dobrému jménu a šíří známost obce daleko za hranice kraje. V minulosti či přítomnosti neváhali podřídit prospěchu obce své vlastní zájmy.

Bylo mi velkou ctí přivítat mezi námi pana Josefa Lišku, učitele zdejší jednotřídky, který zde působil od roku 1956, čerstvě po dokončení svého vzdělávání, do roku 1976, kdy bohužel zdejší škola zanikla a pan učitel přijal místo ředitele školy v Rohovládové Bělé. Strávil zde podstatnou část svého života, kohokoli se zeptáte na léta ve zdejší škole, vzpomíná na pana učitele s láskou a obdivem. Během jeho působení, škola jen vzkvétala, modernizovala se, např. používáním sluchátek pro výuku. Mít čtyři ročníky v jedné místnosti, přináší různá úskalí. Já jsem patřila k jednomu z prvních ročníků, které už zdejší školu nenavštěvovaly a pana Lišku znám jen jako ředitele Bělské školy, musím říct, že působil vždy laskavým, i když nesmlouvavým dojmem. Měl mezi dětmi i učiteli přirozenou autoritu a co řekl to platilo. Pan učitel, jak mi řekl, v naší obci zapustil kořeny a ani po zrušení školy, nepřestal Voleč při různých příležitostech navštěvovat. Jistě si všichni pamatujeme mnoho Masopustů, poutí a jiných slavností v obci, které navštívil, donedávna jako cyklista. Na jaře proběhlo hojně navštívené setkání a vzpomínání s panem učitelem. Jsem opravdu ráda, že první čestný občan obce Voleč je pan **Josef Liška**.

To byla minulost, ale aby vesnice zůstala vesnicí se všemi výhodami, bohužel někdy i nevýhodami, které to přináší, je nutné ocenit i zájem, přínos, obětavost a pracovitost v reálném čase. Hasiči jsou jedním ze spolků obce, který je nejvíc vidět, nejvíc se zapojuje do organizování sportovních a kulturních akcí. Nikdy neodmítne pomoc. Posláním hasičů samozřejmě není jen hašení požárů, pomáhají při dopravních nehodách, krizových situacích, přírodních katastrofách, jsou tu primárně proto, aby byli na blízku v těžkých životních situacích. Nevím zda se hasičem člověk rodí, ale určitě se hasičem dá vychovat. A o to se starají další dva čestní občané pan **Tomáš Vaníček** a pan **Martin Novák**. Před dvanácti lety byla v obci Voleč obnovena přípravka hasičů, tj. děti od dvou do šesti let. Pánové vedou přípravku, mladší i starší žáky, což kromě tréninku v týdnu, znamená od jara do podzimu téměř každou sobotu na soutěžích, přehlídkách a akcích. Hlavní je výchova mladých k empatii, k tomu aby si dokázali poradit v složitých situacích. O tom, že pánové svoji práci dě lají dobře, svědčí mimo jiné i to, že tři z jejich svěřenců obdrželi od Sboru hasičů Čech Moravy a Slezska ocenění za záchranu života, cenu Michala Velíška a poděkování náměstka hejtmana Pardubického kraje pana Romana Línka. Tři mladí volečtí hasiči se duchapřítomně a příkladně zachovali při Tříkrálové sbírce, díky jejich rychlé reakci se podařilo zachránit život seniora v Rohovládově Bělé. Prapor Volče, který s sebou děti vozí, vlál na Pražském hradě, při mši sv. Floriána v chrámu sv. Víta, v Domažlicích, Třebíči, Chocni při přehlídce přípravek. Nejedná se jen o hasičské aktivity, v zimě jezdí s dětmi lyžovat, v létě na rafty.

Člověk bez, kterého si nelze představit organizaci žádné hasičské, sportovní či kulturní akce, jednatel SDH, pan **Petr Mrštík**. Přesto, že již dlouhá léta ve Volči nežije, stále je součástí dění sboru, mnoho let je jednatelem, působí jako rozhodčí, je hlavní pořadatel soutěží ve Volči. Jednoznačně tahoun a organizátor většiny dění v SDH. Persona, se kterou je nejsnazší a nejplatnější domluva, spousta věnovaného času pro společné projekty. Málo slov, velký význam. Čestný občan obce Volče pan Petr Mrštík.

Ing. Soňa Machurová,
starostka obce Voleč

◆ ZLATÉ SVATBY

Nebývá obvyklé, aby se v jedné malé vesnici sezdávali tři snoubenecké páry v jeden den, ve Volči se to před 50 lety stalo, ovšem opravdu unikátní je, aby všechny tyto tři páry po letech oslavili zlatou svatbu na stejném místě, ve stejný den, ve stejné rodné vesnici. Nejen, že se před 50 lety vzali, ale zůstali obyvateli obce a proto jsme mohli prožít tyto vzácné chvíle spolu s nimi.

Manželé Stanislava a Václav Hrůšovi, Dana a Jiří Kroupovi, Marie a Jindřich Novákovi se spolu se svými blízkými, přáteli a zástupci obecního úřadu setkali v sobotu 21. dubna. Ke společným a dle přání neformálním oslavám se přidali i manželé Zdeňka a Vladislav Černíkovi, kteří sňatek uzavřeli o tři měsíce později. Všechny tyto páry prožili 50 let od chvíle, kdy si vzájemně řekli své ano, vykročili do života a jistě měli své ideály, plány, cíle. Ne všechny ideály zůstaly, ne všechny plány dokázali naplnit, ne všechny cíle dosáhnout, ale to vůbec není podstatné, došli ruku v ruce až k tomuto výročí a za to si zaslouží pomyslnou zlatou medaili. Důležité je, že spolu sdíleli chvíle štěstí i momenty méně veselé, stáli si po boku při překonávání nepřízní osudu, byli si nablízku, když se jejich sny stávaly skutečností, sdíleli úspěchy, překonávali neúspěchy. Jsem nesmírně ráda, že touto cestou mohu ještě jednou poblahopřát k obdivuhodnému a krásnému spojení a popřát mnoho štěstí, trpělivosti a hlavně tolerance do dalších let.

Soňa Machurová

Výsledky komunálních voleb ve Volči

Odvolilo celkem 155 našich spoluobčanů, tj. 53% voličů (4 hlasy byly neplatné)

1. Petr Heteš	134 hlasy
2. Jaroslav Škrach	130 hlasů
3. Soňa Machurová	126 hlasů
4. Petr Kopecký	104 hlasy
5. Jiří Žaloudek	103 hlasy
6. Roman Salavec	96 hlasů
7. Lenka Černohlávková	86 hlasů
8. Jan Kratochvíl	62 hlasy

VOLEČ – VELICE ZNÁMÁ OBEC

Pravděpodobně málokterá obec v dalekém okolí je v takovém povědomí řidičů, jako právě Voleč. O dobré jméno obce se výrazně v minulosti zasloužili výraznou měrou i místní viditelné firmy s delší historií. Jestliže jsem v minulosti ledaskde prozradil, že jsem z Volče, prakticky hned každý věděl o výborné hospodě s neméně skvělou, „držkovkou“. Kdekdo znal, že je ve Volči zelená benzinka, truhlářství, nějaké náhradní díly či autopotahy, autoklempíř… Povědomost obce dnes výrazně udržuje stále rostoucí výroba kvalitních krmiv. Konkrétně této expandující firmě se nestydím vystřihnout hlubokosklon, jak od mušketýra ze starého francouzského filmu.

Největší škodou pro obec je však odchod pí. Rozinkové z místní restaurace, a že toto téměř proslulé zařízení bylo následně svěřeno dvěma naprosto nemožným nájemcům, kteří svoji neschopností i přístupem dovedli zavedenou restauraci pokaždé prakticky na mizinu. Po té během následných let ani pan Krupička s touto situací už výrazněji nepohnul. Pomyslnou medaili „za výdrž“ si nyní zaslouží manželé Černých, jež slouží místním občanům, kteří navíc ani na to pivo vlastně téměř nechodí. Zkrátka odchodem pí Rozinkové z restaurace se před mnoha lety uzavřela velká nezapomenutelná éra a zároveň i návštěvnost místní hospody nejen ze strany běžných strávníků, ale i ze strany našich obyvatel a to je ta škoda největší.

ŠimMi

Mladí hasiči SDH Voleč 2018

Sbor SDH Voleč je jeden z mála v našem okrsku, kde jsou aktivní i mladí hasiči. Mají pravidelné schůzky každý pátek a scházejí se zde děti nejen z Volče, ale i děti z okolních vesnic. Členskou základnu tvoří 30 dětí. Jsou tu děti z přípravky (3 – 6 let), družstvo mladších žáků (6 – 10 let) a dvě družstva starších žáků (11 – 14 let). Od 13 let mohou děti běhat i v kategorii dorostenců.

Děti se učí poznávat technické prostředky, které používají hasiči při hašení požárů, záchraně lidí při živelných pohromách nebo při dopravní nehodě. Učí se telefonní čísla, kam mají volat, jak se mají zachovat, jak mohou pomoci při nečekané události. Děti trénují disciplíny dle pravidel „Hry plamen" (štafeta požárních dvojic, štafeta 4 x 60 m, požární útok, CTIF štafeta a CTIF požární útok). Dále se učí střílet ze vzduchovky, vázat uzle, topografické značky, práce s buzolou, technické prostředky, co se čím smí a nesmí hasit a základy zdravovědy. To vše pak zhodnotí na závodech „Okresní ligy mladých hasičů Pardubice", kterých se účastní v průběhu celého roku.

Datum	soutěž	mladší	starší
20. 01. 2018	Hasičský šestiboj	7	3
14. 04. 2018	ZPV-Rokytenská míle - liga	12	4
27-28. 4. 2018	Setkání přípravek ve Břehách		
29. 04. 2018	Březský pohár-liga	9	5
12. 05. 2018	1. Okresní kolo CTIF Dříteč - liga	14	9
19. 05. 2018	2. Okresní kolo Plamen Pce - liga	14	5
27. 05. 2018	Moravanské hrátky - liga	11	8
02. 06. 2018	Memorial Jar. Starého - Staré Jesenčany	9	10
16. 06. 2018	Sezemice noční útoky	4	5
23. 06. 2018	Kostěnice - konec ligy	12	8
	Konečné umístění Ligy okresu Pce 17/18	10	6
2. 9. 20218	O pohár náměstka - Klamoš	2	3
15. 09. 2018	Memorial Karla Oppy - Čeperka - liga	6	3
06. 10. 2018	ZPV - Sezemický braňáček - liga	10	7
14. 10. 2018	ZPV Okresní kolo - Břehy - liga	11	9

Mladí hasiči nemají rádi vodu jen v kádích a v hadicích, ale také v přírodě. Letos o prázdninách 26. 8. sjeli řeku Orlici z Týniště do Třebechovic, samozřejmě pod dohledem rodičů, kterým se to také moc líbilo. V létě se účastnili hasičského tábora, který organizovali hasiči Rokytno.

V zimě jezdí na hory. 4. 3. , 12. 3. , 31. 3. V průběhu celého roku sbírají starý papír. Na podzim vyhlásí sběr papíru po vesnici a ke konci roku vše odvezou do výkupu. Za vydělané korunky jdou do kina, bowling pro starší nebo návštěva Tonga pro ty nejmenší. To vše by nešlo bez podpory rodičů, kteří dětem fandí, vozí je na schůzky a pomáhají při přípravě dětí na závody. Velké dík také patří obecnímu úřadu Voleč za technickou a finanční podporu a nakonec vedoucím mladých hasičů bez kterých by se nic takového nedělo.

Martin Novák, Tomáš Vaníček

HASIČI

Zase jsme o rok starší a hasiči chtějí informovat o dění co se událo v této oblasti.

Hasiči jsou stále vidět.

Rok 2018 byl pro nás trochu jiným. Práce s dětmi a dorostenci běží na plné obrátky a Martin Novák, Matouš Šťastný, Tomáš Vaníček a Jiří Žaloudek mají s tím práce dost. Tréninky na hřišti či v tělocvičně, sběr papíru či jiné akce na stmelení kolektivu (kino, bowling, rafty…). Dospělácké aktivity jsou také již tradiční a oblíbené. Zapojujeme se do soutěží, dětský karneval a tradiční ples, voličská pouť…

20 let pořádáme závody v požárním útoku a letos nám poprvé závody celkem hodně propršely, ale účastníky to neodradilo. Účast byla s ohledem na počasí slušná a sportovní výkony se přiblížily téměř maximu trati. Nejdůležitější je, že se nikomu nic nestalo. Doufám, že jsme si to na dalších minimálně 20 let vybrali.

Co bylo pro nás hlavní a snad i úspěšné? Téměř dokončení prací na hřišti a u hasičárny. U hasičárny vznikla místo malého travnatého pásu odstavná plocha pro osobní auta. Na hřišti jsme dokončili pokládku dlažby, a hlavně jsme barevně sjednotili jednotlivé konstrukční prvky.

Toto zázemí slouží na akcích, které se konají na velkém hřišti i jako přístřešek pro překážky, které nemusí být na dešti. Rádi bychom, proto poprosily návštěvníky, aby se zde chovali ohleduplně a řídili se heslem: „Nenič mě, sloužím všem“.

I v letošním roce jsme vyjížděli k zásahům. Letos to byli technické pomoci hlavně likvidace popadaných stromů a požár rodinného domu v Bukovce.

I v příštím roce se můžete těšit na tradiční akce. Ples a dětský karneval, zahájení prázdnin, zářijové hasičské závody, či jiné akce na hřišti. Na co se nikdo netěší, ale od tohoto jsme tu my, jsou zásahy. „My hasíme i co nás nepálí“.

Vážíme si vaší podpory i podpory těch, kteří nám pomáhají při naší činnosti. Přejeme klidný závěr roku 2018, klidné prožití vánočních svátků a pevné zdraví v roce nastávajícím.

Hasiči Voleč

MYSLIVCI

Myslivecký spolek Voleč Bělá naplňuje hlavní cíle a úkoly myslivosti vyplývající nejen ze Zákona o myslivosti (č. 449/2001 Sb.) ale hlavně naplňuje poslání vyplývající z historických tradic České myslivosti. Dobře fungující myslivecký spolek se schází 4 x ročně na oficiálních členských schůzích. Ty má domluvené v pevných termínech už více jak 20 let. Výroční schůzi vždy poslední pátek v únoru. Další schůzi poslední pátek před zahájením lovecké sezony na srnce, což bývá před 16. květnem. Poslední pátek v srpnu před lomen na kachny začínajícím 1. září a poslední pátek v říjnu před loveckou sezonou na drobnou zvěř, která začíná vždy 1. října. Na schůze se nijak svolávat nemusíme, pevný kalendář schůzí je dobře zažitý. V dnešní době internetu operativně řešíme vše potřebné, co by i v mezidobí schůzí přišlo elektronickou poštou z Okresního spolku z Pardubic. To nám umožňuje reagovat okamžitě na všechny vyhlášky a nařízení, jako byla povinnost odevzdávat vzorky krve (myslivecky řečeno vzorky barvy) z ulovených divokých prasat nebo i vzorky trusu z ulovené srnčí zvěře pro monitorování zdravotní situace spárkaté zvěře.

Od roku 1996, kdy došlo k rozdělení bývalého mysliveckého sdružení Lesana Chýšť je honitba Honebního společenstva Chýšť (vzniklého v roce 1993) pronajímána 3 mysliveckým spolkům a to Voleč Bělá, Chýšť a Kasalice. K rozdělení bývalé jedné honitby s rozlohou 2135 hektarů, kopírující katastr tehdejšího zemědělského družstva Chýšť, došlo na žádost myslivců z jednotlivých vesnic tak, aby se honitby vrátily do původních hranic, zhruba tak jak myslivost fungovala od padesátých do osmdesátých let, před velkou kolektivizací provázenou spojováním družstev do velkých celků v osmdesátých letech.

Všechny tři myslivecké spolky jednak plní zákonem dané povinnosti péče o zvěř, regulaci škodné zvěře a udržování normovaných stavů zvěře. Vedle plnění povinností organizovaná myslivost umožňuje všem zájemcům plné myslivecké vyžití. A to jak ve sledování krás přírody, tak i s puškou v ruce možnost loveckých zážitků. Hlavní činností našeho mysliveckého spolku Voleč Bělá je hlavně přikrmování zvěře v zimních měsících v případě sněhové pokrývky a velkých mrazů. K tomu máme připraveno seno, krmnou řepu nakupujeme od ZD Dolany a nakupujeme dnes i obilí. Odpad ze sklizně obilí ze žní, který v minulosti zemědělci bezplatně věnovali myslivcům nebo rybářům se stává nedostatkovým zbožím po celé republice a zemědělci jej využívají do posledního zbytku ve svých podnicích. Důležité je i předkládat do honitby kamennou sůl pro spárkatou zvěř. I přes zrušení lovu zajíců a bažantů se v naší honitbě nedaří udržovat stavy drobné zvěře. Příčinou je silná doprava, moderní mechanizace a v neposlední řadě chemizace v zemědělské činnosti. Potkat v honitbě bažanta nebo koroptev je už v současné době vzácností. Ani vypouštění uměle odchovaných bažantů a koroptví v minulosti nepomohlo. Z podobných příčin stavy zajíců a srnčí zvěře také mírně klesají.

Nově nastalá situace s Africkým morem prasat na Zlínsku vedla ke změně vyhlášky k lovu černé zvěře nejen s možností, ale i s povinností maximálně snížit stavy této zvěře. Přesto, že nemáme v naší honitbě plánované kmenové stavy této zvěře, podařilo se nám v roce 2017 ulovit rekordní počet 7 divočáků za jeden kalendářní rok. Bylo to zejména dobrými podmínkami pro lov na základě dohody se Zemědělským družstvem Chýšť, kdy na pozemku v Austrálii okolo kazatelny a okolo potoka ve velkém lánu slunečnice byl nasetý nízký jarní ječmen a kde jsme byli při lovu nejvíce úspěšní. Další kusy jsme lovili na okraji polí s kukuřicí nebo řepky. Takováto opatření rozdělení velkých lánů pruhy osetými nižšími plodinami je jedním z řešení jak účinně snižovat přemnožené populace divokých prasat.

Bohužel tradiční hony na vysazované divoké kachny nemůžeme pořádat už několik let z důvodů extrémně teplého léta, kdy už opakovaně druhý rok došlo ke ztrátě vody z Beránku i Březinského rybníku a pro jeden rybník Nový u silnice nejsme schopni vysazování kachen, tak jak jsme ho dělali v minulosti opakovat. Zajímavou novinkou v našem lovu je možnost střílet i v naší honitbě dančí zvěř. A to jen zvěř toulavou do stáří dvou let, protože v naší honitbě nejsou plánovány kmenové stavy této zvěře. Protože se populace této zvěře celorepublikově zvyšuje, je šance na lov stále větší. A tak se i u nás se v roce 2017 podařilo dva daňky slovit a v roce 2018 jednoho.

Myslivecký spolek v roce 2018 pro obec pro sraz rodáků připravil představení Českého sokolnictví. Pan Václav Augustýn z Oudoleně přivezl ukázat své opeřence – samici jestřába, výra, sokola a raroha a velice poutavě přítomné seznámil s náročností, ale i krásami této mysliveckého činnosti. Náš spolek Voleč Bělá v minulosti zval Václava Augustýna do Volče na hony na kachny a on zase zve nás do krásné honitby Lesního družstva obcí Přibyslav do okolí Ždírce nad Doubravou na jejich naháňky na jelení a černou zvěř.

Bohužel v roce 2018 opustil naše řady dloholetý velice aktivní myslivec pan Josef Malý z Pardubic, který zemřel ve věku 88 let. Čest jeho památce.

RNDr. Milan Tyller,
předseda MS Voleč / R. Bělá

368

je obyvatel Volče.

2

domy byly zkolaudovány.

10

osob se do Volče přistěhovalo.

5

osob se z Volče odstěhovalo.

4

děti se v roce 2018 narodily.

3

děti nastoupily do první třídy.

6

obyvatel má trvalé bydliště na OÚ.

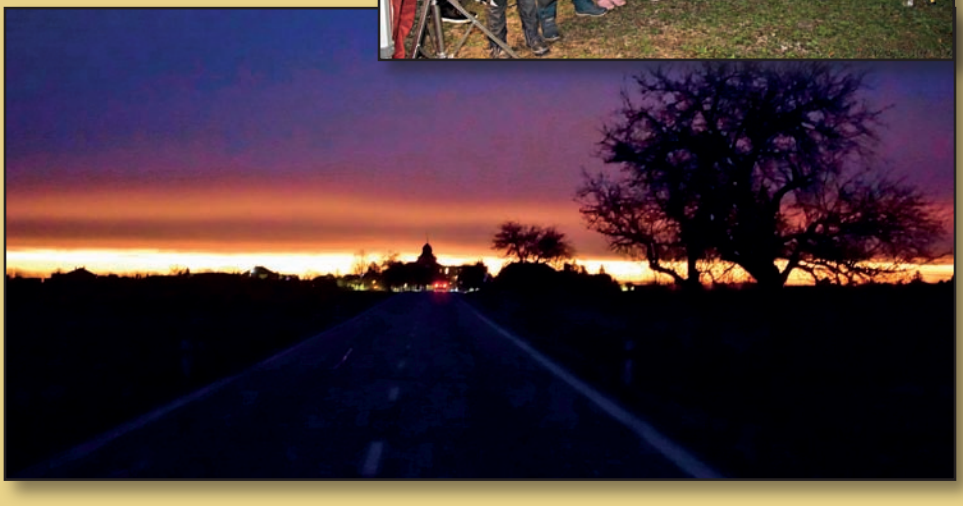

113

shodných hlasů obdržel při volbě prezidenta jak M. Zeman tak i J. Drahoš.

53

% možných voličů přišlo ke komunálním volbám.

44

žen se zúčastnilo letos prvního MDŽ ve Volči.

18

obyvatel Volče přivítalo Nový rok 2018 v místní restauraci.

22

a více článků je v tomto vydání Volečáka.

2

roky by měla trvat výstavba kanalizace ve Volči.

NOHEJBALOVÝ KLUB – vzpomínka na historické oslavy 1. Máje

Ze školního mládí, (naprosto nechápajíc vesmír) si pamatuji rčení učitelky zeměpisu, že země je velikostně oproti slunci, něco jako zrnko máku vůči jablku. Dnes pohledem odrostlejšího kmeta vím, že toto zázračné smítko plující vesmírem dokáže kromě jiného denně nasytit více jak 10 miliard lidí. Zároveň všichni vidíme nepochopitelné plýtvání potravinami, jež snad nelze ani popsat. Například v USA se údajně vyhodí 50% již vyrobeného jídla (ročně 760 kg na hlavu). V ostatním vyspělém světě o něco méně, přesto mnohde jinde základní potravina naopak chybí.

Jen v naší malé České republice, která se dá přejet autem za jeden den klidně dvakrát, se ročně vyhodí téměř **830 000 tun(!)** potravin. Toto číslo pro představu prezentuje neuvěřitelných 34 580 plně naložených kamionů. **Za pouhý rok vyhodíme:** 356 835 tun pečiva, 34 239 tun zeleniny a ovoce, 91 284 tun mléčných výrobků, 33 194 tun masa, atd, atd. Věřím, že pro občany, kteří nevyhodí díky šetrnosti a slípkám za domem nazmar ani skořápku, jsou čísla nepochopitelná a smutná zároveň.

Pořadí států, kde se nejvíce plýtvá jídlem: USA, Austrálie, Dánsko, Kanada, Norsko, Nizozemí, V. Británie, Finsko, Malajsie a Německo

Ne jinak je to i s hmotnými statky. Zboží se vyrábí vědomě na omezený čas, aby se muselo vyhodit a koupit další a další. Pouze v České republice se například vyrobí každou 26. sekundu jeden automobil a stále je to málo. S veškerou lidskou činností ruku v ruce samozřejmě souvisí hromadění odpadu. Jak dlouho může tento kalup a životní styl z celosvětového hlediska přetrvat? Co bude v tomto směru s přírodou za 50 – 100 let? Myslím, že na tuto otázku nezná, ani nehledá odpověď nikdo.

Ve Volči v roce 2017:
64,398 tun jsme vyprodukovali směsného odpadu
196 tisíc Kč obec uhradila za odvoz a uskladnění odpadu
5,79 tun plastů občané odevzdali díky třídění
2,24 tun skla, 0,98 tun papíru, 0,17 tun kovu (zvon)
13583 Kč stojí jeden den sběru nebezpečného odpadu.

Co se týče odpadu, nakonec buďme rádi, že žijeme tam, kde žijeme, kde existují alespoň jakási pravidla. Zároveň vítejme i rozšiřující se jeho třídění. **Jako holý děs přikládám foto například z Indie.** V návaznosti na tyto řádky se přenesme do lůna naší přírody, kam 45% odpadu nesmyslně ukládáme, namísto aby se pálil a dodal, když ne jinak, tolik potřebnou energii. Racionální spalovny jsou v České republice poskrovnu a nové se nestaví většinou z důvodu občanského odporu.

V přírodě se rozkládají:

papírové kapesníky a ručníky	***4 týdny***
papírová taška	***2 měsíce***
bavlněná látka	***6 měsíců***
vlněná látka	***2 roky***
krabice např. od džusu bez hliníkové fólie	***7 let***
nedopalek od cigarety s filtrem	***15 let***
klasický igelitový sáček	***25 let***
kožené boty	***40 let***
žvýkačka	***50 let***
plechovka od nápoje	***60 let***
plastový kelímek	***70 let***
alobal	***100 let***
krabice od mléka s hliníkovou fólií	***100 let***
jednorázové pleny	***250 let***
pneumatika	***300 let***
hliníková plechovka od nápoje	***400 let***
PET láhev	***450 let***
vlasec na ryby	***600 let***
plastový kanystr	***800 let***
sklo více jak	***1 000 let***
polystyren – odhad	***10 000 let***

Po přečtení tabulky Vás možná upoutalo, proč zrovna dětská plenka má tak velkou dobu přirozeného rozkladu. Důvod je prozaický. Vyrábí se totiž z těžko odbouratelných materiálů. Kdybych měl popsat z jakých, bylo by asi těžké uvěřit, co stávající doba dává dětem do vínku hned po narození. Doporučuji (ale snad raději ne) se podívat na internet.

ŠimMi

Na této planetě od nepaměti vše jednou začíná a stejně tak (většinou bohužel) vše jednou i končí. Navíc není vůbec od věci (zvláště na malé obci, jakou Voleč je), když má občan v ledasčem případně jasno. Proto nám s manželkou dovolte, vyřknout pár řádky stroze informaci, že chod firmy AVOSS včetně poboček byl po 26 letech poctivé a zároveň náročné práce převeden v prosinci 2018 na jiné majitele. Ti mají zájem pokračovat se stávajícími zaměstnanci v dosavadní činnosti a svou mladickou energii plně vložit do dalšího rozvoje firmy AVOSS. Pro občany Volče se naprosto nic nemění, sleva 10% na cokoliv ze skladu bude i v budoucnu zachována. Tímto děkujeme každému, kdo tuto respektovanou firmu v ČR i v zahraničí bral třeba jen v potaz, či dokázal alespoň někdy trochu ocenit naši letitou práci, z které nakonec profitovala po celou dobu i naše obec.

Šimkovi

MDŽ

Zhruba dva roky jsme v zastupitelstvu zvažovali uspořádat MDŽ, až se ve Volči MDŽ uskutečnilo. V den D se přítomné dámy přenesli duchem alespoň na chvíli do roku 1976. Na stole 2 chlebíčky, v půllitru se teplem k zemi klonil rudý karafiát, hned vedle květiny ležel nepostradatelný dáreček, tentokráte v podobě dvou utěrek. Sál byl plný místních děvčat všech věkových skupin, navíc vhodně vyzdoben. Hluboký a dlouhý potlesk příchozímu řediteli místní továrny MELASA byl opravdu upřímný. Docela obtloustlý čerstvě přebarvený ředitel přednesl směrem k ženám srdceryvný projev, jeho náměstek přes Věci zbytečné mu obětavě sekundoval. Jako poděkování těm čtyřem nejlepším ženám byla předána pozvánka na setkání přímo s G Husákem na Pražský hrad. Všichni ostatní přítomné ženy sice trochu záviděly, ale nakonec vzaly s povděkem alespoň příslib, že od příštího roku (tedy od roku 1977 nejdéle však v roce 1978) už bude toaletního papíru dostatek a RUDÉ PRÁVO tak bude ve větším množství končit kde má, a to ve sběru papíru.

… právě jsem se dosud uvedenými řádky nechal dočista unést a v mysli si opětovně alespoň na chvíli užíval ryzí atmosféru, jež obzvláště v druhé polovině večera na parketu panovala. K tomu nemalou měrou přispěl diskžokej, jež byl skutečným profíkem.

Tak snad někdy příště znova…?

Šim.Mi.

VÍDEŇ v Rakousku, HUSÍ HODY na Slovensku, TERMÁLY v Maďarsku

11.- 12. května 2019

pátek:

* Cestou do Vídně krátká zastávka v **klobásovém ráji** v obci Pavlice.
* Prohlídka Vídně s **CZ průvodkyní** za podpory našeho autobusu.
* **Z Vídně do Bratislavy rychlolodí !!** (75 min.)
* **Vyhlášené husí hody v obci SLOVENSKÝ GROB – nocleh v místě.**

sobota: celodenní termály – GYOR.

Odjezd z lázní v 17. hodin – návrat do půlnoci.

Cena dotovaného zájezdu je 2.990 Kč, děti do 15 let 200 Kč sleva.

Cena obsahuje: Přepravu lux. autobusem, CZ průvodkyně ve Vídni, rychloloď Vídeň-Bratislava, bohatá večeře v hodnotě 30 Eu, nocleh se snídaní, pojištění zájezdu.
Cena neobsahuje: Vstup do termálního areálu-cca 280 Kč

Přihlášky včetně platby co nejdříve u starostky na OÚ (pouze 1 bus !!)

Ročenka VOLEČÁK • Odpovědný redaktor: Milan Šimek. • Grafika: Milan Šimek • Sazba: Studio@Panejo.cz
Tisk TISKÁRNA L. Sobotka Řečany n. L. • Vydává Obecní úřad Voleč • **Distribuce tisku zdarma.**

◆ BRAMBORY ZA VOLČÍ

Praha, Jihlava, Nymburk, samozřejmě Pardubice, Hradec Králové… Nejen tyto registrační značky bychom mohli vidět na automobilech, když se za Volčí v září vybírají brambory. Tato akce, která má přednost před vším ostatním, dle brambor se řídí dokonce i ostatní rodinné aktivity. Na sbírání této pochutiny se zkrátka čas udělat musí. Sběr brambor má v našem sousedství svou letitou tradici, zvláštní atmosféru, snad i nakonec kouzlo, když vidíme na poli desítky různých samohybů a mnohem - mnohem více pobíhajících uprášených lidiček kolem nich. Podobných akcí v republice není k vidění zase tak mnoho, nebo spíše o nich nevím. Kořeny této záležitosti sahají do doby kolem roku 1980 a v současnosti se osazuje přibližně 9 hektarů plochy. Zmíněná plocha dokáže uspokojit na 250 zájemců. Věřme, že tato tradice jen tak hned nezmizí a další roky budeme v očekávání bohaté úrody opět polykat prach, když moderní čert bude zrovna za traktorem vykonávat na sousedních řádcích své významné dílo. *ŠimMi*

POSLEDNÍ VOLEČSKÁ ŠLAPKA

Třetí a poslední kolo výlet nás zavedl za velmi příznivého počasí do Kladrub, kde jsme měli objednanou exkurzi toho nejzajímavějšího. Kromě stájí jsme si prohlédli výstavu kočárů, navštívili zámek i kostel, při výkladu se dozvěděli mnoho zajímavého. Jako bonus podívali z rozhledny na celý opravený areál. Národní hřebčín Kladruby nad Labem se zaměřuje na chov starokladrubských koní, ve Slatiňanech chovají starokladrubské vraníky, v Kladrubech bělouše. Jde o teplokrevné plemeno vzniklé křížením starošpanělských a staroitalských koní. Plemeno je určeno především pro zápřah do kočáru a k ceremoniální a reprezentativní službě, používá se i ale pro rekreační ježdění. Jde o unikátní plemeno, které je dnes chováno v tomto rozsahu jen v České republice. Dnes je celkem ve světě chováno přibližně 1100-1200 koní tohoto plemene. Chovu koní se v Kladrubech nad Labem věnovali již od roku 1491 Pernštejnové, kteří zdejší panství zakoupili. Součástí panství byla i obora, kterou Maxmilián II. dostal darem od českých stavů v roce 1560 a později zde vybudoval hřebčinec. Rudolf II. udělil hřebčínu statut císařského dvorního hřebčína. V roce 1918 získal hřebčín do vlastnictví československý stát. V roce 1995 byl starokladrubský kůň vyhlášen za kulturní památku a v roce 2002 bylo kmenové stádo běloušů vyhlášeno za národní kulturní památku.

V úvodu píši o **poslední Volečské šlapce**. Ano, byla pro malý zájem POSLEDNÍ. Zda je to pro aktivitu Volče škoda nebo ne, vůbec nepolemizuji, odpovědět si může každý sám.

ŠimMi

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Naše řady v roce 2018 opustili:

25. 2. **SEHNOUTEK MILOŠ**
28. 5. **ŽÁKOVÁ RŮŽENA**
4. 7. **VONDRÁK JOSEF**
13. 8. **PANCHÁRTEK JIŘÍ**
17. 8. **HORYNOVÁ MILADA**
14. 10. **KOSOVÁ MARIE**

Čest jejich památce.

Odkud se vzali Mikuláš, andělé a čerti?

Svatý Mikuláš z Myry byl biskup, který už za svého života proslul svou štědrostí. Zasloužil se hlavně o šíření křesťanství a jeho obranou před pohanstvím. Jedná se o jednoho z nejoblíbenějších světců, hned po Panně Marii. Mikuláš je ještě patronem námořníků a rybářů.

Čerti se vyskytují ve většině náboženství a vždy představují zlou bytost, opak k nebi a andělům. Můžeme se setkat se správnějším názvem démon. Démoni, (jestli chcete tak čerti), jsou posluhovači pekla. Většinou jsou vyobrazováni jako kříženci lidí a kozlů. Proti démonům a čertům jsou taky známé ochranné předměty jako třeba svěcená voda, kříž, nebo sůl.

Anděly si většina z nás představuje jako nádherná stvoření se sněhově bílými křídly, kteří žijí v nebi. Hlavním poznávacím znakem andělů jsou určitě labutí křídla. Takhle jsou popsáni snad ve všech náboženstvích, filmech i knihách. Tito zvláštní opeřenci jsou známí po celé zeměkouli.

SLOVO ZÁVĚREM...

Vážení.

Právě jste obdrželi čtvrtou ročenku VOLEČÁKA, kterou po čtyři roky přivádím na svět do níž vkládám v dané chvíli maximum. Do budoucna určitě bude pro mne těžší a těžší se na podobné úrovni s tímto úkolem vyrovnat, neboť již nejsem přímo u zdroje informací, jako tomu bylo po dobu čtyř let, kdy jsem byl zastupitelem. Tímto vznáším požadavek směrem k občanům, zda by někdo nechtěl jedním - dvěma články pravidelně do VOLEČÁKA přispívat, v neposlední řadě by mi pomohl, ba i jen námět. Je zajisté pravda, že můj nepopiratelný stupeň workoholismu mě nenabádá se schovávat či vymlouvat se na nedostatek času, (byť ho určitě nadbyt nemám), ale mírná pomoc při tvorbě tohoto plátku by se určitě hodila.

Přeji Vám příjemné svátky, do roku 2019 hlavně pevné zdraví, pohodu a celoroční úsměv.

Šimek Milan

◆ PREKMURSKA GIBANICA

Na tomto místě se Vám pokusím postupně předat pár námětů z kulinářského umění, které jsem po cestách Evropou zaregistroval, ochutnal, nebo mne nabídka místního pokrmu něčím jiným oslovila. Jsem přesvědčen, že řada z Vás uvítá změnu a třeba vyzkouší, co je z dosažitelných surovin v sousedních zemích velmi oblíbené. Začněme kouzelným **Slovinskem**. Při projíždění Slovinskem, zvláště v lázeňské oblasti kolem Murské Soboty, nelze pohledem minout reklamy, (dokonce i billboardy) na kterých je znázorněna Gibanica. Zákusek pocházející z oblasti Prekmurje je celonárodní specialitou, koupit ho lze v každé cukrárně, zrovna tak jako u nás dejme tomu větrník nebo medovník. (Prekmurje je hraniční oblast čtyř států: Slovinska, Maďarska, Chorvatska a Rakouska) V pečení Gibanice jsou pořádány celorepublikové soutěže, svou popularitou dávno překročila hranice Slovinska. Připravuje se (snad?!) z listového těsta, ve dvou vrstvách obsahuje mák, vlašské ořechy, jablka, hrozinky, myslím i tvaroh. Protože vaření a pečení je pro mne, a asi na věky zůstane záhadou, z tohoto důvodu Vám nevnucuji z internetu žádný konkrétní recept, byť jich tam jsou spousty. Zkuste si sami nějaký srozumitelný vybrat, věřím, že ale nakonec budete s dílem spokojeni. Když ne na poprvé, určitě to vyjde příště, vždyť vaše první svíčková beztak nebyla tak výtečná, jako je ta nynější. V případě úspěchu si tento zdar nenechte pro sebe, ba, povězte ho všem…

Přeji dobrou chuť.

ŠimMi

KŘÍŽOVKA O TŘI LAHVE ŠAMPUSU!

VE VOLČI JICH JE DOCELA DOST...

Vloni ve 3. ročence Volečáku jste prvně zaregistrovali jednoduchou křížovku.

I když ji určitě pro jednoduchost vyluštila většina čtenářů, odpověď na OÚ zaslali pouze tři. Všichni tři obdrželi od starostky láhev šampusu.

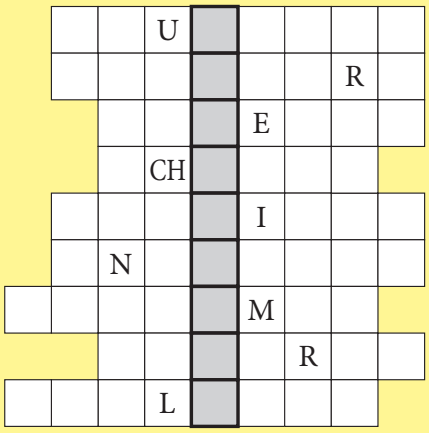
Letos bude odměna stejná, tři lahve šampusu **Bohemia sekt**. Při větším množství správných odpovědí rozhodne los. Odpověď zasílejte prosím pomocí SMS na **601 560 655**.

Při luštění křížovky přeji pohodu.

ŠimMi

... a potom z ní je motýl
chodidla si ji zaslouží
jemně a hezky Marie
setkání, při kterém se cosi řeší
muž, který předcvičuje
opravdu velký had – škrtič
nonstop vydává peníze
„drevokocúr“ znamená česky
je součástí každého příboru

◆ 12. ročník PTP

Poslední 11. ročník PTP, jež se konal přímo za luxusního počasí, doznal zásadní změnu. Šli jsme okruh - **Chudeřice, Káranice a Obědovice**, sudý/letošní půjdeme zase obráceně.

Při přípravě posledního pochodu jsem plánovaně oslovil Obecní úřady zmíněných obcí, včetně Staré Vody. Výsledek byl Více než překvapující: **11. ročníku PTP se zúčastnilo 138 osob (!)**. Nejmladšímu v kočárku bylo sotva pár týdnů, nejstaršímu 77 let. Procentuálně nejvíce turistů na počet obyvatel bylo z Káranic a Chudeřic. Počet 12 osob ze Staré Vody je rovněž přímo úžasný.

Při dojití do Chudeřic nás čekala z ampliónu uchu ladící hudba, od vedení obce vřelé přivítání. Nelze opomenout to nejdůležitější a to čtyřicet k pohodu natěšených turistů. Velmi zajímavé bylo přijetí například v Káranicích. Při příchodu do obce bylo již z dálky slyšet z rozhlasu rovněž hudbu, u Obecního úřadu jsme se fakticky na svařák a vánočku ani nevešli a zatarasili jsme téměř celou silnici. Následoval přesun po úzké cyklostezce ve dvojstupu do Obědovic. Pro množství lidí na cyklostezce nešlo vůbec předbíhat, jak byla plná. Po dojití do Obědovic bylo v obecní restauraci připraveno občerstvení v podobě gulášové polévky s rohlíkem, venku u rybníka si mohli účastníci opéci vlastní špekáček. Svařák byl samozřejmostí v každé obci. Nejen za horký lahodný nápoj, ale hlavně za vzornou přípravu a organizaci pochodu patří všem obcím velké díky.

Účastníci pochodu v Obědovicích pojedli, já jsem zatím poskytl do jednoho hradeckého plátku (*www.fotorevue.org/stranky/350.html*) rozhovor a ve 13 hodin se přesně 138 účastníků dalo pomalu do pohybu směr bývalý vagón. Do restaurace ve Volči jsme dorazili do 15 hodin.

Výšlap se i tentokráte nesl v duchu dobré pohody, ale zároveň i jiné silné atmosféry.

Tato tradice nabrala jistojistě nový impuls. Jsem přesvědčen, že bude již žít pomalu sama svým vlastním životem. Kdopak před X lety věděl něco například o městečku Prčice. Díky právě pochodu Praha – Prčice, název tohoto městečka severozápadně nad Prahou, zná leckdo. Třeba někdy pochod PTP se dostane zrovna tak do podobné dimenze, ale to už nechme na dalších pokoleních.

Případně na viděnou u svařáku ve čtvrtek. 27. prosince v 10.00 na náměstí ve Volči!

◆ KDE TO KURŇA JE aneb pár tipů na výlet

Odpověď najdete na poslední stránce.

Život ve Volči mezi dvěma válkami

Skončila 1. světová válka a i občané Volče přivítali samostatnou Československou republiku. Starostou obce nadále zůstává Václav Kratochvíl z čp. 15. Proti vyvěšení obrazu presidenta T. G. Masaryka ve škole místo kříže se zvedla protestní, Křížová akce. Náboženští fanatici vyhrožují i řídícímu učiteli Hájkovi a jejich protest přetrvává i do dalších let. V říjnu 1920 při parcelaci pardubického velkostatku je podána žádost o prodej rybníků Nový a Beránek. Březinský se má vysušit, odvodnit a proměnit na pole. Také se mají zakoupiti lesy – k parcelaci nedošlo. V roce 1921 začíná elektrifikace, vzniká hospodářské strojní družstvo. O rok později je elektrifikace ukončena. 10. 7. 1922 se rozsvěcují prvá okna a s nimi i deset lamp veřejného osvětlení. Divadelní spolek zažádal o oficiální členství do Matice české. V lednu 1924 je podána petice poslaneckému klubu podepsána všemi občany Volče, proti dosavadnímu zásobování státními ústřednami, aby se domáhali jejich zrušení, hlavně státního obilního ústavu a zavedení volného obchodu s veškerými životními potřebami. Zavezena je vodní nádrž před čp. 9, neboť náklady na úpravu neodpovídají jejímu významu. Též proběhla akce na pomoc hladovějícímu Rusku. V roce 1925 je u Řídele zřízeno společné mrchoviště pro Voleč, Kasalice a Kasaličky. V pískovém lomu u Beránku je vysázeno 1000 ks košíkářské vrby *(zdroj říká 1000, nevím, jestli to není o jednu „nulu“ překlep – pozn. ŠimMi)*. Na autobusovou linku Přelouč-Bělá poskytuje Voleč 5000 korun. V roce 1926 je předložen rozpočet na meliorace pozemků v hodnotě 1 milion Kč. Roku 1930 je zasazena lípa T. G. M. a upravena vodní nádrž před čp. 59.

•

1. 5. a 1. 6. 1931 projíždí obcí president T. G. Masaryk, u silnice jsou postaveny transparenty, výzdoba, slavnostní uvítání, veliká sláva. V prosinci se pořádají tradiční nadílky pro chudé děti, v čp. 78 je zřízena obecní studna. Na hubení škodlivého hmyzu je zakoupen postřikovací stroj. Přes protesty a neshody je zakoupena motorová hasičská stříkačka za 24000 Kč a ustavena na dvorku obecního domu č.p. 78, v této době je ve Volči telefon a 5 radiostanic.

•

Převzato z veřejných zdrojů. ŠimMi